

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุม
วิชาการระดับชาติ “การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน
ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”

15th Anniversary
Faculty of Management Science
Silpakorn University

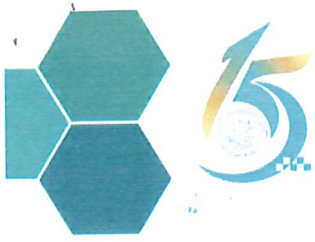
รายงาน
ประชุมวิชาการ
Proceeding

หนังสือรวม
บทความวิจัย

บทความ
ทางวิชาการ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ
“การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อน
ประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”
ระหว่างวันที่ 19 – 21 เมษายน พ.ศ. 2561
ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

คำสั่ง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ๑๑ / 2561

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงขอรับบทความวิชาการ (Peer Review)
โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ
"การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

ด้วยคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรและเครือข่ายทางวิชาการ 6 สถาบัน กำหนดจัดให้มีโครงการ
เครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุม
วิชาการระดับชาติ หัวข้อ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"
ในวันที่ 19 – 21 เมษายน 2561 ณ โรงแรมดุสิตธานีหัวหิน จังหวัดเพชรบุรี โดยจะมีการนำเสนอผลงานทางวิชาการของ
อาจารย์ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและบุคลากรจากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลงานวิชาการ
ที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสมตามเกณฑ์ในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
ถ้อยแถลงขอรับบทความวิชาการ (Peer Review) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพฑูริย์ ช่างเรียน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทรา ณ ถลาง	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา สัจพันโรจน์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา วรณสืบเชื้อ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
12. รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุดจระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิวดา กมลเวชช	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุดจระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงษ์ภักดิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทัก	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ก้องเกียรติ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนา พิษิตปจจา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤดี หงษ์ตระกูล	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน ภูจินาพันธ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พินิตพันธ์ บริพัตร	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี คุ่มสุภา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจริญภักดิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรามา สุทธิรินทร์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิภา พจนาวาทิ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ อิสระชัยยศ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ พานแก้ว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกพิชญ์ ชินะชาย	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมมัท คตังระหัด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นกนันทน์ หอมสุด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
42. อาจารย์ ดร.จันทนา สุทธิจารี	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
43. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ขุมเกตุ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
44. อาจารย์ ดร.เจตตม์ ดวงสงค์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
45. อาจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
46. อาจารย์ ดร.ชินนทร เพ็ญสุตร	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
47. อาจารย์ ดร.ชวนชื่น อัคระวงมิชชา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
48. อาจารย์ ดร.ชัชฎพจน์ ศิริโชตินิศากร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
49. อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
50. อาจารย์ ดร.นนท์ นำประทานสุข	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
51. อาจารย์ ดร.ปริญญา หรุษโพธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
52. อาจารย์ ดร.ปิยะวดี โรหิตารขุน	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
53. อาจารย์ ดร.พนัษกร สิมะขจรบุญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
54. อาจารย์ ดร.ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
55. อาจารย์ ดร.วีวรรณ แพทย์สมาน	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
56. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทนะกุล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
57. อาจารย์ ดร.รุจาดล นันทหารักษ์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2

และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค Thailand 4.0"

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

58. อาจารย์ ดร.วรงค์ ตรีการศิรินนท์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
59. อาจารย์ ดร.วิระ หวังสังข์โชค	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
60. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
61. อาจารย์ ดร.สุรรายา ธรรมอภิพล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
62. อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนพธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
63. อาจารย์ ดร.อรวิภา ไวยมุกช	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
64. อาจารย์ ดร.อัศราชัย เสมอมี	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
65. อาจารย์ ดร.อุคมโชค อาษาวิมลกิจ	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
66. อาจารย์ พันตำรวจโท ดร.ไพพจน์ ฤๅชัย	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
67. อาจารย์ชัชชนู รอดรักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
68. อาจารย์นาตยา อยู่คง	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
69. อาจารย์มานิตา ทนุสวัสดิ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
70. อาจารย์รชกร วชิรสิโรตม	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
71. อาจารย์บรพล พิณใจ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
72. อาจารย์สุรภัทร์ พิไชยแพทย	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญร ศิริสรหรือัญญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. รองศาสตราจารย์ ธิโสธร ผู้ทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรธนะราย	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม เพ็ญภินันท์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงคร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ใจจริง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตินันท์ บุญธรรม	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศักดิ์ สายจำปา	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติ มณีกาญจน์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จันทร์โรจน์กิจ	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา จุมนาเสียว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา นิกฟื่อน	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงศ์ ธิลาภิวงไพศาล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ อินทร์พรหม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพิชารมณ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพ็ชร	คณะพหุมนุษยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุริชญ์ น้อมเนียน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

22. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุวรรณศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
23. อาจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล
24. อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
25. อาจารย์ ดร.ปรีนธ์ ชิมโชด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
26. อาจารย์ ดร.วิชชาญ จุลทริก	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
27. อาจารย์ ดร.สีบวงค์ กาทวงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
28. อาจารย์ ดร.สุจิตรา เขียวศร	วิทยาราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
29. อาจารย์ ดร.สุระมงคล นิมจิตต	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
30. ดร.จิรภิญญา สันนิภางกุล	สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
31. ดร.จิตติกรณ์ ยาวีไชย	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
32. ดร.ประสิทธิ์ เขียวศร	สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
33. ดร.พีทักษ์ ปักษานนท์	นักวิชาการอิสระ
34. ดร.รัชนิภา สายอุบล	สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง
35. ดร.ศรวิชา กฤดาธิการ	นักวิชาการอิสระ
36. ดร.สุพิชดา ไพบูลย์วงศ์สกุล	ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
37. ดร.อมิชาติ กิตติศักดิ์นาวัน	เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
38. อาจารย์เทิดศักดิ์ ทองแย้ม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
39. อาจารย์รัตนากร นามวงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
40. อาจารย์วัลย์ลักษณ์ อมรสิริพงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

ผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีผลต่อโครงสร้างต้นทุนธุรกิจการเกษตร
ในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

IMPACT OF FOREIGN LABOR HIRING ON COST STRUCTURE OF AGRIBUSINESS
IN BANGLANE DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE.

นางสาวพิชามณูชู่ ฤงศ์ศิลป์

Miss Pichamon Thungsin

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัสราภรณ์ ทุนผล

Assistant Professor.Issaraporn Thanupon

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

Silpakorn University Phetchaburi IT Campus

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

E-mail:thungsinpichamon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)ศึกษาโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตรที่มีการจ้างแรงงาน 2)เปรียบเทียบวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างต้นทุน ค่าแรงงานระหว่าง การใช้แรงงานต่างด้าวและแรงงานไทยของธุรกิจการเกษตร 3)ศึกษาผลกระทบของค่าแรงงานต่อโครงสร้างต้นทุนในการประกอบธุรกิจการเกษตรที่มีการจ้างแรงงาน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้แบบเจาะจง

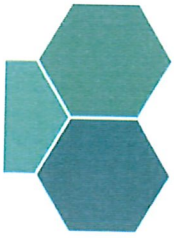
ผลการศึกษาพบว่าค่าแรงงานเป็นส่วนประกอบหลักของโครงสร้าง ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจการเกษตร การจ้างแรงงานต่างด้าวแทนแรงงานไทยสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตรวมได้ เนื่องจากผลผลิตต่อชั่วโมงที่ได้จากการจ้างแรงงานต่างด้าวสูงกว่าแรงงานไทย สำหรับผลกระทบของการจ้างแรงงาน ต่างด้าวพบว่า การจ้างแรงงานต่างด้าวทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหาค่าใช้จ่ายที่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตรวมต่อปีนี้ ค่าใช้จ่ายเพื่อทำให้การจ้างแรงงานต่างด้าวถูกต้องตามกฎหมายในการเป็นคนงานในธุรกิจเกษตร ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการลักลอบเข้ามาของแรงงานต่างด้าว ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศของแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการหาแรงงานต่างด้าวใหม่กรณีแรงงานต่างด้าวตัดสินใจเปลี่ยนนายจ้าง

คำสำคัญ: การจ้างแรงงาน โครงสร้างต้นทุน แรงงานต่างด้าว

Abstrac

The objectives of research were 1) to study the cost structure of agricultural businesses that employ workers 2) to compare the cost structure for Thailand's agribusiness between hiring the Thai labors and alien labors 3) to study the impact of labor costs on the cost structure of agribusiness that employ alien labors. This study collected data from agribusiness entrepreneurs by in-depth interview within area of Bang-lane district, Nakon Prathom province.

It found that labor cost was a major component of the cost structure of agribusinesses. Hiring alien labors instead of Thai labors could reduce total manufacturing costs, since the output per hour from hiring alien labors was higher than Thai labors. Moreover, for the impact of hiring alien labors, It found the entrepreneurs encounter with expenses problems effected on increasing of total manufacturing cost as follows: expenses to legalize hiring alien labor as worker in business, costs resulting

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

from illegal immigration to Thailand of alien labors, cost of return to home country of alien labors and cost of searching for new workers resulting from decision of alien labors to change their employer.

Keyword: hiring labor, cost structure, alien labor

บทสรุปงานวิจัย

หลักการและเหตุผล

จากปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับล่างจำนวนมาก อันเนื่องมาจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและการบริการของไทย ทำให้ความต้องการทางด้านแรงงานมีปริมาณเพิ่มตามไปด้วย สิ่งก็ตามมาก็คือเกิดการจ้างงานและการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการบริการมากขึ้นเป็นลำดับ เมื่อวิเคราะห์ถึงจำนวนแรงงานที่เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ พบว่า มีแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว กัมพูชา ฯลฯ โดยจังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดที่มีการประกอบธุรกิจการเกษตรและมีการจ้างแรงงานจำนวนมาก

จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางด้านตะวันตก ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน ซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มภาคกลางมีพื้นที่ 2,168.327 ตารางกิโลเมตรหรือ 1,355,204 ไร่ จังหวัดนครปฐมแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 106 ตำบล 904 หมู่บ้าน สำหรับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 4 แห่ง เทศบาลตำบล 18 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 93 แห่ง สภาพภูมิประเทศของจังหวัดนครปฐมโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบถึงค่อนข้างราบเรียบไม่มีภูเขาและป่าไม้ ระดับความแตกต่างของความสูงของพื้นที่อยู่ระหว่าง 2-10 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปลาดจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ และตะวันตกสู่ตะวันออกมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครปฐมรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมาเป็นสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.1 สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 7.1 สาขาตัวกลางทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และสาขาการบริการด้าน อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.3 ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 15.7 กระจายอยู่ในสาขาการผลิตอื่นๆ จังหวัดนครปฐมมีพื้นที่เกษตรกรรมทั้งสิ้น 796,662 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 58.78 ของพื้นที่ ทั้งจังหวัด การเกษตรกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัดนครปฐม ประชากรร้อยละ 17.07 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวนผลไม้และพืชผัก การเลี้ยงสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ระบบการเกษตรในจังหวัดนครปฐม จัดเป็นเขตเกษตรก้าวหน้าเพราะเกษตรกรรมมีศักยภาพสูงสามารถเรียนรู้วิทยาการแบบใหม่ๆ มีการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรมาใช้มากขึ้นและมีการวางแผนจัดการการผลิตเพื่อเชื่อมโยงการส่งออก รวมทั้งระบบชลประทานที่ดี โดยอาศัยแหล่งน้ำ จากลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ท่าจีน และแม่กลอง พืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้จังหวัดได้แก่ ข้าว อ้อย ไม้ผล พืชผักต่าง ๆ และไม้ดอกไม้ประดับ จังหวัดนครปฐมเป็นแหล่งอุตสาหกรรมการผลิตขนาดใหญ่ที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ซึ่ง รายได้หลักของจังหวัดนครปฐมมาจาก ภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร และมีการขาดแคลนแรงงานไทยแรงงานต่างด้าวจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สถานประกอบการหรือนายจ้างให้ความสนใจ ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ณ เดือนธันวาคม 2559 พบว่า จำนวนแรงงานต่างด้าวคงเหลือทั้งสิ้น 94,790 คน นายจ้าง 23,798 คน ความต้องการแรงงานต่างด้าวนั้น มีนายจ้างและสถานประกอบการแจ้งความต้องการ(โควต้า) จำนวน 18,395 คน ต้องการแรงงานต่างด้าว จำนวน 195,310 คน โดยสามารถจำแนกสัญชาติเป็น

3 สัญชาติ คือ สัญชาติพม่า สัญชาติลาว สัญชาติกัมพูชา ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด คือ กิจการประเภทการเกษตร รองลงมาเป็นกิจการประเภทผลิต หรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป และกิจการ ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติก ตามลำดับ

เนื่องจากผู้ประกอบการเกษตรกรรมส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดแคลนแรงงานคนไทยในสาขา การเกษตร ทำให้ปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวจึงยังมีความจำเป็น ต้องจ้างแรงงานต่าง ด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทดแทนแรงงานส่วนที่ขาดแคลน เนื่องมาจากลักษณะของ เกษตรกรรมที่มีการใช้ แรงงานหนักและ ลำบาก ซึ่งงานเกษตรกรรมแรงงานก็จะไม่ทำ เพราะแรงงานไทยส่วนใหญ่เลือก ที่จะทำงานในโร งงานอุตสาหกรรม มากกว่าอีกทั้งยังความแตกต่างในด้านค่าจ้างและสวัสดิการ ระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับเกษตรกรรม ทำให้แรงงานไทยละทิ้งงานอ ชีพเกษตรกรรม และเข้าไปทำงานในอุตสาหกรรมต่างๆ นั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้การเกษตรมีความ ต้องการแรงงานต่างด้าวสูงกว่าสาขาอื่นๆและขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตรอย่างมาก

ดังนั้นแรงงานต่างด้าวถึงแม้จะมี ส่วนช่วยในปี ญหาขาดแคลนแรงงาน แต่ก็ยังมีผลกระทบในด้านอื่นๆ ตามบทความทางวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาของแรงงานต่างด้าวสรุปได้ คือ ปัญหาสังคม จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อโครงสร้างของต้นทุนของธุรกิจการเกษตร เพื่อนำข้อมูลที่ได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขให้ทราบ และวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว ในการจัดการโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์

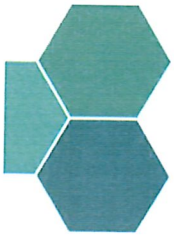
1. เพื่อศึกษาโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตรที่มีการจ้างแรงงานในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างต้นทุน ค่าแรงงานระหว่าง การใช้แรงงานต่างด้าวและแรงงานไทยของธุรกิจการเกษตรในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของค่าแรงงานต่อโครงสร้างต้นทุนในการประกอบธุรกิจการเกษตรที่มีการจ้างแรงงานในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างต้นทุนและระดับราคา

ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดราคาสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ปัจจัยภายในกิจการ (Internal Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยที่กิจการสามารถกำหนดและควบคุมได้ 2) ปัจจัยภายนอกกิจการ (External Factors) เป็นปัจจัยที่กิจการไม่สามารถควบคุมได้แต่ต้องคำนึงถึงในการจัดการราคา ได้แก่ตลาด อุปสงค์ของตลาด การแข่งขัน เป็นต้นโดยที่ต้นทุนนี้เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยภายในกิจการนอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยพื้นฐานในการกำหนดราคา โดยที่จัดทำกรรวบรวมข้อมูลต้นทุนที่เกี่ยวข้องบวกกำไรที่คาดหวัง เพื่อเป็นการกำหนดราคาขาย ดังนั้นการที่กิจการมีต้นทุนที่ต่ำ กว่าย่อมได้เปรียบในการกำหนดระดับราคาได้โดยง่าย ซึ่งการศึกษาถึงโครงสร้างของต้นทุนนอกเหนือจากการ กำหนดต้นทุนรวมมาจาก ต้นทุนคงที่ต้นทุนผันแปรและต้นทุนกึ่งผันแปรแล้วยังต้องคำนึงถึงปริมาณการผลิต ที่ ก่อให้เกิดต้นทุนต่ำสุดอันอาจจะเกิดจากประสบการณ์ของกิจการหรือทำเลที่ตั้ง เป็นต้น

แนวทางการบริหารต้นทุน

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0"

แนวทางการการบริหารต้นทุนคือ ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่มีการแข่งขันรุนแรง ผู้ประกอบการมีจำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศและภาวะราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นตลอดเวลา ตลอดจนสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ เช่น จากประเทศจีนและเวียดนาม เข้ามาแข่งขันในตลาด ทำให้ส่วนต่างของราคาขายและต้นทุนการผลิต ที่เรียกว่า “กำไรขั้นต้น” (Gross profit) หดแคบเข้ามามากจนแทบไม่เหลือเป็น กำไรสุทธิให้กับกลุ่มผู้ผลิต โดยจุดเริ่มต้นของการลดต้นทุนก็คือการหันกลับมาพิจารณาธุรกิจของตนเองและแยกแยะหาต้นทุนจริงของสินค้าและบริการแต่ละชนิดที่มีอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้าหลากหลาย คือมีสินค้าและบริการหลายประเภทที่ต้องใช้วัตถุดิบและกระบวนการผลิตร่วมกัน เพราะลำพังเพียงผลประกอบการโดยรวมทั้งปี ไม่สามารถให้ข้อมูลที่ละเอียดอ่อนและแม่นยำได้

วิธีการบริหารต้นทุนของสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้วยต้นทุนที่ต่ำสุด มีหลากหลายวิธี เช่น การปรับปรุงหรือส่วนผสมในการผลิต การหาแหล่งวัตถุดิบราคาถูก การลดการสูญเสียในการผลิต การปรับปรุงประสิทธิภาพของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต การตัดต้นทุนส่วนที่ไม่จำเป็นออก นอกจากนี้ในส่วนของการพนักงานผลิตและพนักงานให้บริการ ให้มีการฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนมากขึ้น หรือตัดงานบางส่วนให้กับกลุ่มผู้ผลิตอื่นที่ผลิตได้ต้นทุนที่ต่ำกว่าและสามารถส่งของได้ตรงตามกำหนดและได้คุณภาพตรงตามต้องการ หรือจะเป็นการปรับปรุงกระบวนการ ผลิตให้สั้น กระชับ และมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม บางครั้งต้องลงทุนในอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงที่จะช่วยประหยัดกำลังคนและลดการสูญเสียจากการผลิตได้

ดังนั้น การลดต้นทุนคือการเพิ่มผลกำไรโดยไม่กระทบถึงผู้บริโภคภายนอกเป็นกระบวนการที่จัดการกันเองภายในองค์กร โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่ายและทุกคนในองค์กร ตั้งแต่บนสุดจนถึงล่างสุด การลดต้นทุนมิใช่การลดวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการลดต้นทุน แต่เป็นการใช้สิ่งที่มีอยู่นั้นให้คุ้มค่าที่สุดโดยวิธีการลดต้นทุนสินค้า สามารถทำได้ 3 วิธีการใหญ่ คือ 1) การตรวจสอบและควบคุมต้นทุนสินค้าให้อยู่ในเป้าหมาย หมายถึง การตรวจสอบการใช้ทรัพยากรของกิจการว่าถูกใช้ไปอย่างเหมาะสม ประหยัด และคุ้มค่าหรือไม่ เช่น บุคลากรมีมากเกินไปจนความจำเป็นหรือไม่ ค่าวัตถุดิบในการผลิตค่าวัสดุอุปกรณ์และค่าพลังงานเชื้อเพลิงต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และค่าใช้จ่ายทางการตลาด เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว เราต้องตั้งเป้าหมายต้นทุนที่ต้องการขึ้น และอาศัยการควบคุมเพื่อให้ต้นทุนอยู่ในกรอบที่ตั้งไว้ โดยการควบคุมต้นทุนเป็นการกำหนดความเสี่ยงต่าง ๆ ในกระบวนการออกไป แล้วก็กำหนดเป็นต้นทุนมาตรฐานขึ้น 2) การปรับลดต้นทุนสินค้า คือ การกำหนดเป้าหมายต้นทุนสินค้าโดยการนำ วิธีการผลิตแบบใหม่ เช่น เครื่องจักรที่ทันสมัย วัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง หรือการออกแบบที่มีนวัตกรรมใหม่ ที่ช่วยลดต้นทุนสินค้า ดังนั้น การปรับลดต้นทุนสินค้า คือการประสานงานของหน่วยงานออกแบบ หน่วยงานผลิต หน่วยงานเทคนิค เป็นจุดศูนย์กลาง ทำกิจกรรมในหน้าที่ของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยที่ผลลัพธ์ของการปรับปรุงคือ ส่วนต่างที่เกิดขึ้นจากต้นทุนปัจจุบันกับต้นทุนสินค้าหลังปรับปรุง 3) ปรับลดต้นทุนสินค้าอย่างต่อเนื่อง ในการดำเนินการลดเป้าหมายต้นทุนสินค้าที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดเป้าหมายต้นทุนสินค้า ที่มีต้นทุน ค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าผลลัพธ์ของต้นทุนที่ได้ดำเนินการมาก่อนหน้านั้น (เช่น ในรอบการผลิตที่ผ่านมา / 6 เดือน / 1 ปี) และทุกครั้งจะต้องนำต้นทุนสินค้ามาตรฐานครั้งก่อนมาตั้งค่าครั้งใหม่ เพื่อให้ได้ต้นทุน มาตรฐานที่ต่ำลง โดยกระบวนการลดต้นทุนยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ธุรกิจมีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น

โครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตร

1. วัตถุดิบในประกอบธุรกิจการเกษตร คือ ส่วนประกอบหลัก ถือเป็นส่วนสำคัญในการผลิต ซึ่งสามารถชี้ได้ชัดว่า ใช้ในกระบวนการผลิตเป็นจำนวนเท่าใด และสามารถคำนวณมูลค่าต่อการต่อหนึ่งหน่วยได้โดยง่าย วัตถุดิบในประกอบธุรกิจการเกษตร ประกอบด้วยค่าเมล็ดพันธุ์ค่าปุ๋ย และค่ายาปราบศัตรูพืช ที่ใช้ในการเพาะปลูก

2. ค่าแรงงานทางตรงในประกอบธุรกิจการเกษตร คือ ค่าจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิต โดยตรงและสามารถคำนวณมูลค่าได้ง่าย เริ่มตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นกระบวนการผลิต ค่าแรงงานในการประกอบธุรกิจการเกษตร ประกอบด้วยค่าแรงงานในการเตรียมพื้นที่ ค่าแรงงานในการเพาะปลูกค่าแรงงานในการดูแลรักษา ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและขนย้าย โดยยังหมายรวมถึงค่าจ้างเหมาเครื่องจักรทางการเกษตร เช่น รถไถดิน เพื่อดำเนินการดังกล่าวข้างต้นด้วย

3. ค่าใช้จ่ายการผลิตในการประกอบธุรกิจการเกษตร คือ ค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจการเกษตร และค่าแรงงานในการประกอบธุรกิจการเกษตร ค่าใช้จ่ายการผลิต ประกอบด้วย ค่าวัสดุการเกษตร ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าบำรุงรักษา และซ่อมแซมอุปกรณ์ ค่าเสื่อมสภาพของอุปกรณ์ ค่าเช่าพื้นที่ในการเพาะปลูก และค่าภาษีที่ดินที่ทำการเพาะปลูก

ขั้นตอนการดำเนินการจดทะเบียนแรงงานต่างดาว ณ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

1. การเตรียมเอกสาร ใหนายจ้างเตรียมเอกสาร ดังนี้

- 1.1 แบบกรอกข้อมูลทะเบียนประวัติของคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- 1.2 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / สำเนาทะเบียนบ้านนายจ้าง (กรณีนายจ้างเป็นบุคคลธรรมดา)
- 1.3 สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (กรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคล)

ใหนายจ้างกรอกข้อมูลในแบบทะเบียนประวัติของคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยให้ถูกต้องครบถ้วน โดยใส่แบบข้อมูลทะเบียนประวัติ 1 ใบ ต่อคนต่างดาว 1 คน ส่วนเอกสารของนายจ้าง ให้ยื่นรับรองสำเนาถูกต้อง ให้อธิบดีกรมการกงสุลและจัดเรียงเอกสารให้ครบตามที่กำหนด เพื่อไปยื่น ณ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จพร้อมกับคนต่างดาวผิดกฎหมาย

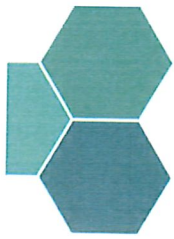
2. การลงทะเบียน ณ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ใหนายจ้างดำเนินการดังนี้

- 2.1 นำตัวคนต่างดาวผิดกฎหมายพร้อมแบบข้อมูลลงทะเบียนประวัติที่กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วและเอกสารของนายจ้าง ตามขอ 1 ไปลงทะเบียนและรายงานตัวคนต่างดาว ณ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จเพื่อรับบัตรคิว
- 2.2 เมื่อรับบัตรคิวแล้วให้พาคนต่างดาว พบเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อชั่งน้ำหนัก เก็บปัสสาวะและกินยาเพื่อตรวจโรค

2.3 พาคนต่างดาวเขารับการจัดทำทะเบียนประวัติกับเจ้าหน้าที่กรมการปกครองเพื่อถ่ายรูป พิมพ์ลายนิ้วมือและออกเอกสาร ท.ร. 38/1

2.4 เมื่อคนต่างดาวทำทะเบียนประวัติ ถ่ายรูป พิมพ์ลายนิ้วมือแล้ว ให้ไปชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่กรมการปกครอง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานกับเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน และค่าตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยชำระค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังนี้

- 1.) ค่าขอใบอนุญาตทำงานไม่เกิน 3 เดือน 255 บาท
- 2.) ค่าทำทะเบียนประวัติ (ภายใต้ ท.ร. 38/1) 80 บาท
- 3.) ค่าตรวจสุขภาพ 500 บาท
- 4.) ค่าประกันสุขภาพ 500 บาท

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยยุค Thailand 4.0"

เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอน แร้งงานต าวจะได รับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่ มีสัญชาติไทย บัตรต านหนาจะเป็นข้อมูลของ กระทรวงมหาดไทย บัตรต านหลังจะเป็นข้อมูลของกระทรวงแรงงาน (ใบอนุญาตทำงาน) และสิทธิการรักษาพยาบาล ของกระทรวงสาธารณสุข

3. การดำเนินการหลังการจดทะเบียน

3.1 เมื่อนายจ้างและคนต่างต าวดำเนินการจัดทำทะเบียนประวัติและชำระค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์บริการ เบ็ดเสร็จเรียบร้อยแล้วจะได้รับเอกสารเอกสาร ท.ร. 38/1 และบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และใบเสร็จรับเงิน เป็นหลักฐาน

3.2 คนต่างต าวผิดกฎหมายที่จดทะเบียนแล้วจะได้รับอนุญาตให้อยู่เป็นการชั่วคราวและทำงานเป็นการ ชั่วคราว ไม่เกิน 60 วัน

3.3 คนต่างต าวทำงานกับนายจ้างใตตรงตามสถานที่และประเภทกิจการที่ได้ รับอนุญาต (สำนักบริหาร แร้งงานต่างต าวกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน)

สุภาวดี สุอุทัย(2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การดำเนินการของภาครัฐด้านการจ้างงาน แร้งงานต่างต าว : กรณีศึกษาตลาดไทอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี" จากผลการศึกษาพบว่า 1) การดำเนินการของภาครัฐด้านการ จ้างงาน แร้งงานต่างต าว มีโครงสร้างการทำ งานร่วมกันของหน่วยงานแบบโครงสร้าง- หน้าที่ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ที่ คณะอนุกรรมการบริหารแร้งงานต่างต าว หลบหนีเข้าเมือง (กปร.) กำหนดด้านกระบวนการนำ นโยบายไปปฏิบัติ นั้น หน่วยงานรัฐปฏิสัมพันธ์ หรือการสื่อสารระหว่างหน่วยง านเป็นแนวราบระบบราชการวิธีการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ของ หน่วยงานรัฐจะมีลักษณะต่างคนต่างทำงบประมาณและทรัพยากรด้านการบริหารต่างๆ จะได้รับจากกระทรวงต้นสังกัด โดยตรงและมีการรายงานผล หรือปัญหาต่างๆ ไปยังกระทรวงต้นสังกัด และต่อที่ประชุม กปร . ที่กระทรวงแรงงาน ดังนั้นลักษณะการนำ นโยบาย ไปปฏิบัติจึงมีรูปแบบเป็นอำ นาจรวมศูนย์ที่ส่วนกลาง 2) ปัญหาการดำ เนินงานได้แก่ ขั้นตอนการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ขาดการบูรณาการ การทำงานร่วมกัน ปัญหาความขัดแย้งของนโยบายสาธารณะ อื่นในพื้นที่ 3) แนวทางในการแก้ไขดำเนินการของภาครัฐได้แก่การลดความยุ่งยาก ซับซ้อนในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ โดยการจัดสถานที่ให้บริการแบบ One stop service เพื่อความรวดเร็วและเป็นประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชน ปัญหา ด้านความขัดแย้งในวัตถุประสงค์ของนโยบายสาธารณะในพื้นที่สามารถแก้ไขได้โดยการบริหารจัดการกันเองในพื้นที่ การให้อำนาจการบริหารจัดการแร้งงานต่างต าวกับคณะอนุกรรมการพิจารณาการทำ งานคนต่างต าว จังหวัดในการ แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เองโดยไม่ต้องรอหรือกับส่วนกลางเหมือนปัจจุบัน

อัชฌาพร คงแจ้ (2553) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแร้งงานต่างต าวของกิจการแพปลาในจังหวัด สมุทรสาคร พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะก่อตั้งกิจการแบบเป็นเจ้าของคน เดียว โดยมีระยะเวลาการก่อตั้งกิจการ ประมาณ 4 - 6 ปี มีจำนวนแร้งงานทั้งหมดไม่เกิน 100 คน มีวันและเวลาทำงาน คือ วันจันทร์ - วันเสาร์ เวลา 08.00 -17.00 น. มีวันหยุดให้เฉพาะบางประเพณีที่สำคัญ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ มีวิธีการจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน ส่วนใหญ่นายจ้างจะไม่มีการจัดสิ่ง อำนวยความสะดวก หรือประโยชน์อื่น ๆ ให้กับแร้งงาน นายจ้างส่วนใหญ่จะให้ แร้งงานเข้ารับการตรวจสุขภาพก่อนเข้าทำงานตามนโยบายของรัฐ บาล และแร้งงานจะเป็นสัญชาติพม่า โดยส่วนใหญ่ นายจ้างจะมีแร้งงานถูกต้องตามกฎหมาย และนายจ้างส่วนใหญ่จะไม่เลิกจ้างแร้งงานต่างต าวถ้าหากไม่มีการกระทำผิด ร้ายแรง สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแร้งงานต่างต าว จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านข้อบังคับและบทลงโทษที่รุนแรงทำให้นายจ้างต้องจ้างแร้งงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจจ้างแร้งงานต่างต าวสูงสุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านคุณลักษณะของแร้งงานมีความทุ่มเทในการทำงานอย่าง เต็มประสิทธิภาพ

อภิญา พัฒนกิจเจริญชัย (2554) ศึกษาเกี่ยวกับ การตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของนายจ้างในจังหวัดระยอง พบว่า สาเหตุในการจ้างแรงงานต่างด้าว คือ สาเหตุของการขาดแคลนแรงงานไทย เป็นสาเหตุที่นายจ้างเห็นความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ สาเหตุของค่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่ ต่ำกว่าแรงงานไทยสาเหตุด้านต้นทุนสวัสดิการของแรงงานต่างด้าวต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด สาเหตุในการควบคุมการส่งงานที่สะดวก และสุดท้าย คือ ความขยันและความอดทนของแรงงานต่างด้าว ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าวนั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักให้ความสนใจด้านอายุ พฤติกรรมของแรงงาน และความซื่อสัตย์เป็น ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าวมากที่สุด รองลงมา คือปัจจัยด้านเพศ เชื้อชาติ ค่าจ้าง สวัสดิการ และนโยบายภาครัฐ

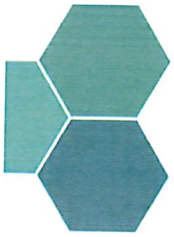
อติทยา สุวรรณโณ และคณะ (2557) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวกับการตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการ พบว่าโดยภาพ ารวมปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการด้านคุณสมบัติของลูกจ้าง ด้านต้นทุนของกิจการ ด้านการขาดแคลนแรงงาน และด้านกฎหมายและนโยบายภาครัฐ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการทุกด้าน

วิธีการศึกษา

1. การเลือกพื้นที่ศึกษา วิทยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมเนื่องจากในเขตพื้นที่มีการประกอบธุรกิจทางการเกษตร มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานจำนวนมาก
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 ราย คือ ผู้ประกอบธุรกิจทางการเกษตรที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวและแรงงานไทย โดยดูจากลักษณะการจ้างแรงงาน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมเก็บข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (indepth interview) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ประเภทมีโครงสร้าง
5. เข้าพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเป็นรายๆไป ประกอบกับการสังเกตการณ์ขณะสัมภาษณ์
6. วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์มาวิเคราะห์ ตามประเด็นที่กำหนดไว้ การตรวจสอบข้อมูล โดยใช้การสังเกตการณ์ขณะสัมภาษณ์และลงพื้นที่ สอบถามจากบุคคลอื่นในพื้นที่ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ข้อค้นพบ

จากการวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีต่อโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตรในพื้นที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มเป้าหมาย คือผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตรในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ทั้งหมด 8 คน เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีต่อโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตร โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ คือการจัดกลุ่มข้อมูลนำมาพิจารณาประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งวิเคราะห์ตีความเพื่อข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลการจ้าง แรงงานต่างด้าวของ ผู้ประกอบการเกษตรกรรม และผู้วิจัยได้ทบทวนข้อมูลด้านวิชาการ วรรณกรรม และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวคิดในการวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0"

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 8 คน เป็นเพศชายทั้งหมด 5 คน เป็นเพศหญิง 3 คน จำนวนพื้นที่ของผู้ประกอบการระหว่าง 5-10 ไร่ จำนวนลูกจ้างระหว่าง 2-10 คน และมีระยะเวลาในการจ้างแรงงานต่างด้าวระหว่าง 2-10 ปี

2. โครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตร

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการพื้นที่จำนวน 6 ไร่ ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจการเกษตร คือ ค่าเมล็ดพันธุ์จะขึ้นอยู่กับชนิดของพืชที่ปลูก เช่น พันธุ์กุ๋ยชาย 2,700 บาทต่อไร่ เมล็ดพันธุ์โพธิ์ 4,500 บาทต่อไร่ เมล็ดพันธุ์กระเจียบเขียว ราคา 1,450 ต่อไร่ เมล็ดพันธุ์กวาดุ้งราคา 1,000 บาทต่อไร่ เป็นต้น ค่าปุ๋ย เดือนละ 2,500 บาทต่อไร่ ค่ายา เดือนละ 3,000 บาทต่อไร่

ค่าแรงงานทางตรงในการประกอบธุรกิจการเกษตร เริ่มตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นกระบวนการผลิต ค่าแรงงานในการประกอบธุรกิจการเกษตร ประกอบด้วยค่าแรงงานในการเตรียมพื้นที่ ค่าแรงงานในการเพาะปลูกค่าแรงงานในการดูแลรักษา ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวและขนย้าย ซึ่งผู้ประกอบการพื้นที่จำนวน 8 ไร่ท่านหนึ่งได้กล่าวว่าค่าจ้างในการจ้างแรงงานต่างด้าวราคาชั่วโมงละ 25 บาท ค่าจ้างแรงงานไทยราคาชั่วโมงละ 30 บาท โดยแรงงานจะทำงานวันละประมาณ 10 ชั่วโมง ซึ่งค่าจ้างแรงงานต่างด้าวประมาณ 7,500 บาทต่อเดือน ค่าจ้างแรงงานไทย 9,000 บาทต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายการผลิตในการประกอบธุรกิจการเกษตร ค่าใช้จ่ายการผลิต ประกอบด้วย ค่าวัสดุการเกษตร 500 บาทต่อเดือนต่อไร่ ค่ากระแสไฟฟ้า 200 บาทต่อเดือนต่อไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง 150 บาทต่อเดือนต่อไร่ ค่าบำรุงรักษา และซ่อมแซมอุปกรณ์ 200 บาทต่อเดือนต่อไร่ ค่าเช่าพื้นที่ในการเพาะปลูก 1000 บาทต่อเดือนต่อไร่

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าว จากการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการ 8 ราย พบว่าการขาดแคลนแรงงานส่งผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว เนื่องจากไม่มีแรงงานคนไทยทำงาน ในลักษณะงานประจำหรือทำเป็นรายวันเหมือนแต่ก่อน ดังนั้นปัจจุบันผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องไปหาแรงงาน ต่างด้าวมาทำงานทดแทนแรงงานไทย เนื่องจากแรงงานไทยส่วนใหญ่เข้าไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม งานที่เป็นลักษณะงานเกษตรกรรมเป็นงานที่แรงงานไทยไม่ทำปัจจัยค่าจ้างแรงงานส่งผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว เนื่องจากถ้าผู้ประกอบการจ้างแรงงานคนไทยในอัตราค่าจ้าง ที่ 250 บาทต่อวันเทียบเท่ากับแรงงานต่างด้าวก็ทำให้ไม่มีแรงงานไทยมาทำงานเพราะค่าแรงถูก เมื่อเปรียบเทียบกับโรงงานอุตสาหกรรมที่ให้ค่าจ้างแรงงานได้มากกว่า แล้วยังมีการให้สวัสดิการที่พอกพูนเพิ่มอีกด้วย และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว เนื่องจากการที่รัฐบาลเปิดให้ผู้ประกอบการทำบัตร แรงงานต่างด้าวก็จะสามารถทำให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานได้อย่างถูกกฎหมาย

4. อุปนิสัยแรงงานต่างด้าวเมื่อเปรียบเทียบกับคนไทย จากการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการ 5 ราย ได้ให้ข้อมูลที่ตรงกันว่าแรงงานต่างด้าวมีความขยันที่จะทำงาน เมื่อผู้ประกอบการมอบหมายให้ทำงานก็สามารถทำงานด้วยความขยันได้ดี ไม่เกียจงาน มีความรับผิดชอบที่จะทำงานในส่วนงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้น พุดคุยสั่งงานให้ทำได้ง่ายกว่าแรงงานไทย มีความซื่อสัตย์ ประพฤติตัวดีกับ ผู้ประกอบการ แล้ว ถ้าเปรียบเทียบกับคนไทยก็อาจจะมีความซื่อสัตย์มากกว่า

5. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ จากการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการทั้ง 8 ราย พบว่าปัญหาอุปสรรคในการจ้างแรงงานต่างด้าว คือการออกหนังสือเดินทาง ปัญหาการออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้แรงงานต่างด้าว การลักลอบเข้ามาของแรงงานต่างด้าวอย่างต่อเนื่อง เรื่องของค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าออกประเทศ และเรื่องของการเปลี่ยนนายจ้างของแรงงานต่างด้าว และผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รัฐบาล ควรที่จะมีการเปิดให้

จดทะเบียนแรงงานต่างด้าวเพื่อที่จะได้นำเข้าแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพราะจังหวัดนครปฐม มีความต้องการแรงงานต่างด้าวเพื่อการทำงานทั้งในอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม

ข้ออภิปราย

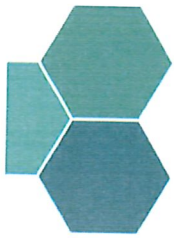
จากการศึกษาพบว่าโครงสร้างต้นทุนของธุรกิจการเกษตรที่มีการจ้างแรงงานในพื้นที่ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ค่าแรงงานเป็นส่วนที่สำคัญของโครงสร้างต้นทุน ซึ่งในการประกอบธุรกิจการเกษตรนั้น ประกอบด้วยค่าแรงงานในการเตรียมพื้นที่ ค่าแรงงานในการเพาะปลูก ค่าแรงงานในการดูแลรักษาและค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวขนย้าย มีการจ้างแรงงานทั้งสิ้น ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจส่วนมาก จึงมาจาก การจ้างแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างต้นทุน อธิบายว่า โครงสร้างต้นทุนในการประกอบธุรกิจการเกษตร แบ่งเป็น3ส่วน วัตถุประสงค์เป็นส่วนประกอบหลัก เช่น เมล็ดพันธุ์ ค่าแรงงานทางตรง ค่าจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตโดยตรงเริ่มตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้น กระบวนการผลิต และค่าใช้จ่ายการผลิตในการประกอบธุรกิจ เช่น ค่าวัสดุการเกษตร ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน

เนื่องจาก นายจ้างมีความต้องการลดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงาน เรื่องของค่าจ้างในการทำงาน ถ้าหากจ้างแรงงานไทยจะมีค่าแรงที่สูงกว่าแรงงานต่างด้าว และได้งานที่มีคุณภาพเท่ากัน จึงมีความจำเป็นต้องจ้างที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่จ้างแรงงานต่างด้าว สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ ซึ่งมีผลต่อความต้องการในการใช้แรงงานต่าง ด้าว โดยสอดคล้องกับ แนวทางการบริหารต้นทุน กล่าวว่ วิธีการบริหารต้นทุนของสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้วยต้นทุนที่ต่ำสุด มีหลากหลายวิธี เช่น ในส่วนของพนักงานผลิตและพนักงานให้บริการ ให้มีการฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนมากขึ้น หรือตัดงานบางส่วนให้กับกลุ่มผู้ ผลิตอื่นที่ผลิตได้ ต้นทุนที่ต่ำกว่าและสามารถส่งของได้ตรงตามกำหนดและได้คุณภาพตรงตามต้องการ หรือจะเป็นการปรับปรุงกระบวนการ ผลิตให้สั้น กระชับ และมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม บางครั้งต้องลงทุนในอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงที่จะช่วยประหยัดกำลังคน และลดการสูญเสียจากการผลิตได้

จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบของค่าแรงงานต่อโครงสร้างต้นทุน ในการจ้างแรงงานไทยกับแรงงานต่างด้าว การจ้างแรงงานต่างด้าวทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจลดลงแรงงานต่างด้าวจึงมีความสำคัญมากในภาคเกษตรกรรม ส่วนใหญ่แรงงานไทยไม่ทำงานเกษตรกรรมจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ผู้ประกอบการจึงต้องจ้างแรงงานต่างด้าวมาทำงานแทนแรงงานไทยที่ขาดแคลน การจ้างแรงงานส่งผลให้พบปัญหา อุปสรรค ในการออกหนังสือเดินทาง ปัญหาการออกค่าใช้จ่ายต่างๆให้แรงงานต่างด้าว การลักลอบเข้ามาของแรงงานต่างด้าวอย่างต่อเนื่อง เรื่องของค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าออกประเทศ และเรื่องของการเปลี่ยนนายจ้างของแรงงานต่างด้าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอติทยา สุวรรณโณ และคณะ (2557) กล่าวว่า ปัจจัยการจ้างแรงงานต่างด้าวกับการตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการ ด้านคุณสมบัติของลูกจ้าง ด้านต้นทุนของกิจการ ด้านการขาดแคลนแรงงาน และด้านกฎหมายและนโยบายภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการ ที่มีคุณลักษณะที่ดีมีความพร้อม มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างที่เหมาะสม จะส่งผลให้การจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากเป็นงานที่แรงงานต้องการทำ ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงให้ความสนใจในสิ่งต่างๆ ดังนี้

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand 4.0"

1. การขาดแคลนแรงงาน และคุณสมบัติของแรงงาน ผู้ประกอบการควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ในการที่จะช่วยพัฒนาฝีมือแรงงานของคนไทยเพื่อ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและเพิ่มศักยภาพให้กับพนักงาน
2. ต้นทุนในการจ้าง ผู้ประกอบการสามารถจ้างแรงงานต่างด้าวได้ง่ายและสะดวก การจ้างแรงงานต่างด้าวไม่ ต้องรับผิดชอบต่อสวัสดิการตามกฎหมายแรงงานซึ่งเป็นผลดีกับนายจ้างในเรื่องของต้นทุนการผลิต
3. การปกครองดูแล แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่จะมีความเคารพ และยอมรับ นับถือนายจ้าง ปฏิบัติงานด้วยความสุจริตและมีความจงรักภักดีต่อนายจ้าง เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับนายจ้างหรือหัวหน้างานแต่อาจมีบางส่วนที่มีปัญหาซึ่งนายจ้างก็ควรที่จะคอยสังเกตและเฝ้าดูอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4. ผู้ประกอบการควรต้องร่วมกันจัดการในเรื่องของเกณฑ์ในการจ่ายค่าจ้างในงานแต่ละ ประเภท รวมถึง สวัสดิการต่าง ๆ ให้กับแรงงานต่างด้าวให้เกิด ความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถที่จะ กำหนดต้นทุนในการทำธุรกิจได้ง่ายขึ้น
5. ผู้ประกอบการอาจจำเป็นต้องเรียนรู้ในเรื่องของภาษา ให้มากขึ้น และเพิ่มความรู้ด้านภาษาให้กับ หัวหน้างาน เพื่อให้่ายต่อการสื่อสารกับแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีหลายธุรกิจได้เริ่มดำเนินการไปแล้ว

เอกสารอ้างอิง

- การจัดหางาน,กรม. (2551). คำแนะนำการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว. กรุงเทพฯ:กระทรวงแรงงาน.
- สุภาวดี สุอุทัย. (2553). การดำเนินการของภาครัฐด้านการจ้างงานแรงงานต่างด้าว : กรณีศึกษาตลาดไท อำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี .วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต , สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ , บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- อติทยา สุวรรณโณ และคณะ . (2557). ความสัมพันธ์ ระหว่างการการจ้างแรงงานต่างด้าวกับการตัดสินใจเลือกใช้ แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อภิญา พัฒนากิจเจริญชัย. (2554). การตัดสินใจเลือกใช้แรงงานต่างด้าวของนายจ้างในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัชมาพร คงแจ้ง . (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวของกิจการแพปลาในจังหวัดสมุทรสาคร . วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต , สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ , คณะบริหารธุรกิจ , มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.